

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/82/EB

frá 9. desember 1996

um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættulegra efna(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Tilskipun ráðsins 82/501/EBE frá 24. júní 1982 um hættu á stórslysum í tengslum við tiltekna iðnaðarstarfsemi ⁽⁴⁾ fjallar um varnir gegn stórslysum sem orðið geta við tiltekna iðnaðarstarfsemi og um að draga úr afleiðingum þeirra fyrir menn og umhverfi.

2) Markmið og meginreglur umhverfisstefnu bandalagsins, eins og hún er sett fram í 1. og 2. mgr. 130. gr. r í sáttmálanum og sundurliðuð í aðgerðaáætlunum Evrópubandalagsins á sviði umhverfismála ⁽⁵⁾, beinast einkum að því að varðveita og vernda umhverfið, og stuðla að heilsuvernd, með forvarnarstarfi.

3) Ráðið og fulltrúar ríkisstjórna aðildarlandanna, sem komu saman á vegum ráðsins, lögðu á það áherslu í ályktun sinni um fjórðu aðgerðaáætlunina á sviði umhverfismála ⁽⁶⁾, að þörf væri á að tilskipun 82/501/EBE væri framkvæmd með áhrifaríkari hætti og fóru þess á leit að tilskipunin yrði

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 10, 14. 1. 1997, bls. 13, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 97/97 frá 28. nóvember 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 106, 14. 4. 1994, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 238, 13. 9. 1995, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 295, 22. 10. 1994, bls. 83.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. febrúar 1995 (Stjtið. EB nr. C 56, 6. 3. 1995, bls. 80), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. mars 1996 (Stjtið. EB nr. C 120, 24. 4. 1996, bls. 20) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. júlí 1996 (Stjtið. EB nr. C 261, 9. 9. 1996, bls. 24).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 230, 5. 8. 1982, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE (Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. C 112, 20. 12. 1973, bls. 1. Stjtið. EB nr. C 139, 13. 6. 1977, bls. 1. Stjtið. EB nr. C 46, 17. 2. 1983, bls. 1. Stjtið. EB nr. C 70, 18. 3. 1987, bls. 1. Stjtið. EB nr. C 138, 17. 5. 1993, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. C 328, 7. 12. 1987, bls. 3.

endurskoðuð með það í huga að rýmka gildissvið hennar, ef þörf þætti á, og að auka upplýsingaskipti um þetta efni milli aðildarríkjanna. Í fimmtu aðgerðaáætluninni, en megináðferð hennar var samþykkt af hálfu ráðsins og af fulltrúum ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, í ályktuninni frá 1. febrúar 1993 ⁽⁷⁾, er sömuleiðis hvatt til betri áhættustjórnunar og slysavarna.

4) Eftir slysin í Bhopal og Mexíkóborg, þar fram kom hættan sem getur stafað af hættulegum athafnasvæðum í nágrenni byggðar, var þess farið á leit við framkvæmdastjórnina í ályktun ráðsins frá 16. október 1989 að hún bætti í tilskipun 82/501/EBE ákvæðum um stjórnun á skipulagi landnotkunar vegna starfsleyfa til nýrra stöðva og vegna þéttbýlisskipulags umhverfis þær stöðvar sem fyrir eru.

5) Í téðri ályktun ráðsins var framkvæmdastjórnin hvött til að vinna að því með aðildarríkjunum að auka gagnkvæman skilning og samhæfa meginreglur og aðferðir landanna í tengslum við öryggisskýrslur.

6) Æskilegt er að samnýta reynsluna sem fæst af ólíkum aðferðum við stórslysavarnir; framkvæmdastjórnin og aðildarríkin ættu að efla tengsl sín við alþjóðastofnanir á þessu sviði og stuðla að því að í þriðju ríkjum séu gerðar ráðstafanir sem eru jafngildar þeim sem er að finna í þessari tilskipun.

7) Í samningi Efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um áhrif iðnaðarslysa yfir landamæri eru ákvæði um ráðstafanir til að fyrirbyggja slys í iðnaði sem geta haft áhrif í öðrum löndum, auka viðbúnað vegna þeirra og skipuleggja viðbrögð við þeim, og um alþjóðlegt samstarf á þessu sviði.

8) Tilskipun 82/501/EBE var fyrsti áfanginn í samhæfingarferli. Rétt er að endurskoða og auka téða tilskipun til þess að tryggja öfluga vernd um gervallt bandalagið á samræmdan og skilvirknan hátt. Samhæfingin, sem nú er búin við, takmarkast við ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að koma upp áhrifaríkara kerfi til að afstýra stórslysum sem hafa víðtæk áhrif og til að draga úr afleiðingum þeirra.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB nr. C 138, 17. 5. 1993.

- 9) Afleiðingar stórslysa geta náð til annarra landa. Náttúruspjöll og útgjöld vegna óhapps hvíla ekki eingöngu á starfsstöðinni, sem fyrir óhappinu verður, heldur einnig á aðildarríkjunum sem eiga í hlut. Því er nauðsynlegt að gera ráðstafanir til að tryggja öfluga vernd í öllu bandalaginu.
- 10) Ákvæði þessarar tilskipunar skulu gilda með fyrirvara um bandalagsákvæði um heilbrigði og öryggi á vinnustað.
- 11) Ekki er heppilegt að notast við skrá þar sem tiltekna stöðvar eru tilgreindar en ekki getið um aðrar stöðvar sem eru jafnhættulegar, og getur slíkt leitt til þess engar reglur nái yfir hluti sem geta hugsanlega valdið stórslysum. Rétt er að breyta gildissviði tilskipunar 82/501/EBE til að ákvæðin nái til allra starfsstöðva þar sem hættuleg efni er að finna í nægilega miklu magni til að valdi hættu á stórslysum.
- 12) Að teknu tilliti til sáttmálans og í samræmi við viðeigandi bandalagslöggjöf mega aðildarríkin láta haldast eða taka upp viðeigandi ráðstafanir vegna flutninga í skipakvím, við bryggjur og á röðunarsvæðum járnbrautarstöðva, sem þessi tilskipun tekur ekki til, til þess að tryggja jafnmikið öryggi og mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 13) Flutningur hættulegra efna um leiðslur getur líka valdið stórslysum. Framkvæmdastjórninni ber að taka saman og meta upplýsingar um þær aðferðir sem nú eru notaðar í bandalaginu til að stjórna slíkri starfsemi og um þau óhöpp sem orðið hafa, og gefa út tilkynningu um þetta efni og ef þörf er á um þær ráðstafanir sem helst eiga þar við.
- 14) Að teknu tilliti til sáttmálans og í samræmi við viðeigandi bandalagslöggjöf mega aðildarríkin láta standa eða taka upp ráðstafanir vegna urðunar úrgangs, sem falla ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 15) Greining á stórslysum, sem tilkynnt hafa verið í bandalaginu, sýnir að þau eru flest afleiðing gallaðrar stjórnunar og/eða skipulags. Því er nauðsynlegt að á vettvangi bandalagsins sé settar grundvallarreglur um stjórnkerfi sem nota má til forvarnastarfs og stjórnunar í tengslum við hættu á stórslysum og til að draga úr afleiðingum þeirra.
- 16) Ólíkt skipulag við skoðun starfsstöðva á vegum lögbærra yfirvalda getur valdið því að verndin verði misöflug. Nauðsynlegt er að á vettvangi bandalagsins sé mælt fyrir um grundvallarkröfur sem skoðunarkerfi aðildarríkjanna verða að fullnægja.
- 17) Til að sýna að gripið hafi verið til nauðsynlegra ráða til að afstýra stórslysum, undirbúa viðlagaáætlanir og skipuleggja viðbrögð ber þeim, sem rekur starfsstöð þar sem hættuleg efni er að finna í verulegum mæli, að fá lögbæru yfirvaldi í hendur öryggisskýrslu með nákvæmum upplýsingum um starfsstöðina, þau hættulegu efni sem þar er að finna, stöðvar eða geymslur, hugsanleg stórslys og þau stjórnkerfi sem til eru, til þess að afstýra megi stórslysum og draga úr hættunni á þeim og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að draga úr afleiðingum þeirra.
- 18) Til þess að draga megi úr hættu á keðjuverkun þar sem starfsstöðvar eru staðsettar með þeim hætti eða svo þétt saman að það auki hættu og líkur á stórslysum, eða auki afleiðingar þeirra, skal séð til þess að skipst sé á viðeigandi upplýsingum og komið á samstarfi um miðlun upplýsinga til almennings.
- 19) Til þess að auðvelda aðgang að upplýsingum um umhverfismál þarf almenningur að geta nálgast öryggisskýrslur sem rekstraraðilar gefa út og þeir, sem gætu skaðast af stórslysi, ættu að fá nægilegar upplýsingar um hvernig bregðast skal við slíku óhappi.
- 20) Til þess að tryggja viðbúnað í neyðartilvikum í þeim starfsstöðvum, sem geyma hættuleg efni í verulegu magni, er nauðsynlegt að gera neyðaráætlanir til nota utan starfsstöðvarinnar og í henni sjálfri og koma upp kerfum til að tryggja að slíkar áætlanir séu prófaðar og endurskoðaðar eftir þörfum og að farið sé eftir þeim þegar stórslys verður eða hætta er á stórslysi.
- 21) Leita skal álits hjá starfsmönnum hverrar starfsstöðvar vegna neyðaráætlunar til nota í starfsstöðinni og hjá almenningi vegna neyðaráætlunar til nota utan starfsstöðvarinnar.
- 22) Til þess að auka vernd íbúabygðar, svæða sem mikið eru notuð af almenningi og svæða sem eru sérstaklega áhugaverð eða viðkvæm vegna náttúruvafars, er nauðsynlegt að stefna aðildarríkjanna í landnýtingarmálum og/eða öðrum skyldum málum taki mið af þeirri nauðsyn að halda til frambúðar hæfilegri fjarlægð milli slíkra svæða og starfsstöðva sem valda hættu af þessu tagi, og að hugað sé að tæknilegum viðbótarráðstöfunum þar sem slíkar starfsstöðvar er þegar að finna til þess að mönnum stafi ekki aukin hætta af þeim.
- 23) Til þess að tryggja að fullnægjandi ráðstafanir séu gerðar vegna viðbragða við stórslysum skal rekstraraðili tilkynna slysið tafarlaust lögbærum yfirvöldum og senda þær upplýsingar sem þau þurfa á að halda til að meta afleiðingar slyssins.
- 24) Til þess að stuðla að upplýsingaskiptum og fyrirbyggja slys af svipuðum toga í framtíðinni skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um stórslys sem verða á yfirráðasvæði þeirra, til þess að hún geti greint áhættuna sem þar er um að ræða, og starfrækja kerfi til upplýsingamiðlunar, einkum um stórslys og þann lærdóm sem af þeim má draga. Þau upplýsingaskipti skulu einnig ná til atvika þar sem legið hefur við slysi og aðildarríkin telja sérstaklega áhugaverð frá tæknilegu sjónarmiði vegna starfs sem miðast að því að fyrirbyggja stórslys og draga úr afleiðingum þeirra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.**Markmið**

Markmið þessarar tilskipunar er að fyrirbyggja stórslys af völdum hættulegra efna og draga úr afleiðingum þeirra fyrir menn og umhverfi, með það í huga að um gervallt bandalagið sé vernd gegn slíku tryggð á samkvæman og áhrifaríkan hátt.

2. gr.**Gildissvið**

1. Tilskipunin skal gilda um starfsstöðvar þar sem hættuleg efni er að finna í jafnmiklu magni, eða meira, og skráð er í 2. dálki 1. og 2. hluta I. viðauka, að 9., 11. og 13. gr. undanskildum, en þær skulu gilda um allar starfsstöðvar þar sem hættuleg efni er að finna í jafnmiklu magni, eða meira, og skráð er í 3. dálki 1. og 2. hluta I. viðauka.

Að því er tekur til þessarar tilskipunar merkir „hættuleg efni er að finna“ að slík efni sé í raun að finna í starfsstöðinni eða búast má við að þau verði það, eða að slík efni myndist ef eitthvað fer úrskaiðis við iðnaðarvinnslu efna, í jafnmiklu magni og samsvarar þröskuldsmerkunum í 1. og 2. hluta I. viðauka, eða meira.

2. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu gilda með fyrirvara um bandalagsákvæði sem snerta vinnuumhverfi, og einkum með fyrirvara um tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustað⁽¹⁾.

3. gr.**Skilgreiningar**

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „starfsstöð“: allt svæðið sem lýtur stjórn rekstraraðila og þar sem hættuleg efni er að finna í einni stöð eða fleiri, þar á meðal í sameiginlegum eða tengdum grunnvirkjum eða starfsemi;
2. „stöð“: tæknieining innan starfsstöðvar þar sem hættuleg efni eru framleidd, notuð, meðhöndluð eða geymd. Hugtakið skal ná yfir öll tæki, mannvirki, leiðslur, vélar, verkfæri, einkajárnbrautir, skipakvíar, löndunarbyggjur vegna stöðvarinnar, hafnarbakka, vörugeymslur eða hliðstæð mannvirki, fljóttandi eða ekki, sem eru nauðsynleg rekstri stöðvarinnar;
3. „rekstraraðili“: einstaklingur eða lögaðili sem starfrækir eða hefur eignarhald á starfsstöð eða stöð, eða hefur óskoraðan ákvörðunarrétt um reksturinn í samræmi við landslög;

4. „hættulegt efni“: efni, samsett efni eða efnablanda sem skráð er í 1. hluta I. viðauka, eða fellur að viðmiðunatriðunum sem tilgreind eru í 2. hluta I. viðauka, og er að finna sem hráefni, framleiðsluvara, aukaafurð, leif eða hálfunnin vara, þar með talin efni sem raunhæft er að ætla að myndist þegar slys verða;
5. „stórslys“: atvik á borð við stórfellda losun efna, eldsvoða eða sprengingu sem stafar af stjórnlausri atburðarás við rekstur starfsstöðvar sem þessi tilskipun nær til, og stofnar heilsu manna og/eða umhverfi í mikla hættu í bráð eða lengd, í starfsstöðinni eða utan hennar, og þar sem eitt eða fleiri hættuleg efni koma við sögu;
6. „hætta“: sá eðlislægi eiginleiki hættulegs efnis eða ytri aðstæðna að geta valdið heilsu manna og/eða umhverfinu skaða;
7. „áhætta“: líkur á því að tiltekin áhrif komi fram á tilteknu tímabili eða við tilteknar aðstæður;
8. „geymsla“: það að ákveðið magn hættulegra efna er að finna í vörugeymslu, í öryggisvörslu eða sem birgðir.

4. gr.**Undantekningar**

Eftirtalið skal undanþegið ákvæðum þessarar tilskipunar:

- a) starfsstöðvar, stöðvar eða geymslur á vegum hersins;
- b) hætta af völdum jónandi geislunar;
- c) flutningur hættulegra efna á vegum, járnbrautum, skipgengum vatnaleiðum, á sjó eða í lofti og skammtímageymsla þeirra á leiðinni, utan starfsstöðva sem þessi tilskipun nær til, þar með talin ferming og afferming og flutningur til annarra flutningstækja eða frá þeim í skipakvíum, við bryggjur eða á röðunarsvæðum járnbrautarstöðva;
- d) flutningur hættulegra efna í leiðslum, að dælustöðvum meðtöldum, utan starfsstöðva sem þessi tilskipun nær til;
- e) starfsemi námafyrirtækja vegna leitar og vinnslu steinefna í námum og grjótnámum eða með borunum;
- f) urðun úrgangs.

5. gr.**Almennar skyldur rekstraraðila**

1. Aðildarríkin skulu tryggja að rekstraraðila sé skylt að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að fyrirbyggja stórslys og til að draga sem mest úr afleiðingum þeirra fyrir menn og umhverfi.

(¹) Stjttð. EB nr. L 183, 29. 6. 1989, bls. 1.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að rekstraraðila sé skylt að sanna, hvenær sem vera skal, fyrir því lögbæra yfirvaldi sem um getur í 16. gr. og kallast hér á eftir „lögbært yfirvald“, að hann hafi gripið til allra nauðsynlegra ráðstafana samkvæmt því sem tilgreint er í þessari tilskipun, einkum að því er varðar skoðunina og eftirlitið sem um getur í 18. gr.

6. gr.

Tilkynningar

1. Aðildarríkin skulu skylda rekstraraðila til að senda lögbæru yfirvaldi tilkynningu innan eftirtalinna tímamarka:

- vegna nýrra starfsstöðva, hæfilega löngum tíma áður en framkvæmdir eða starfræksla hefst,
- vegna starfandi starfsstöðva, innan árs frá þeim degi sem er tilgreindur í 1. mgr. 24. gr.

2. Í tilkynningu þeirri, sem krafist er samkvæmt 1. mgr., skal getið um eftirtalin atriði:

- a) nafn eða viðskiptaheiti rekstraraðila og fullt heimilisfang starfsstöðvarinnar sem á í hlut;
- b) skráða starfsstöð rekstraraðila ásamt fullu heimilisfangi;
- c) nafn eða starfsheiti þess sem ber ábyrgð á starfsstöðinni, ef hann er annar en sá sem getið er í a-lið;
- d) upplýsingar sem nægja til að bera kennsl á þau hættulegu efni eða þann flokk hættulegra efna sem um er að ræða;
- e) magn þess hættulega efnis eða efna sem um er að ræða og eðlisástand þeirra;
- f) starfsemi eða fyrirhugaða starfsemi stöðvarinnar eða geymsluáðstöðunnar;
- g) næsta nágreinni starfsstöðvarinnar (aðstæður sem gætu valdið stórslysi eða auknið afleiðingar þess).

3. Þegar um er að ræða starfandi starfsstöð og rekstraraðili þess hefur þegar séð lögbæru yfirvaldi fyrir öllum upplýsingum samkvæmt 2. mgr. í samræmi við kröfur landslaga eins og þau eru við gildistöku þessarar tilskipunar, þá er ekki krafist tilkynningar samkvæmt 1. mgr.

4. Ef til þess kemur,

- að magn hættulegs efnis aukist verulega, eða veruleg breyting verði á eðli eða eðlisástandi þess frá því sem fram kemur í tilkynningunni sem rekstraraðili hefur sent í samræmi við 2. mgr., eða einhver breyting verði á vinnslu þess, eða

- að stöðinni sé lokað varanlega,

skal rekstraraðili tilkynna það lögbæru yfirvaldi tafarlaust.

7. gr.

Áætlun um stórslysavarnir

1. Aðildarríkin skulu gera rekstraraðila skylt að gera grein fyrir áætlun sinni um stórslysavarnir í sérstöku skjali og sjá til þess að hún sé framkvæmd með réttum hætti. Áætlun rekstraraðila um stórslysavarnir skal miðast við að tryggja mönnum og umhverfi mikla vernd með viðeigandi aðferðum, þ.á.m. gerð mannvirkja og stjórnkerfa.

2. Skjalið skal byggt á þeim meginreglum sem finna má í III. viðauka og vera lögbærum yfirvöldum til reiðu, meðal annars vegna framkvæmdar 2. mgr. 5. gr. og 18. gr.

3. Þessi grein gildir ekki um starfsstöðvarnar sem um getur í 9. gr.

8. gr.

Keðjuverkun

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbært yfirvald nýti sér upplýsingar, sem rekstraraðilar leggja fram í samræmi við 6. og 9. gr., til að leita uppi starfsstöð eða hópa starfsstöðva þar sem afleiðingar af stórslysum kunna að aukast vegna staðsetningar og nálægðar við byggð auk og vegna þeirra hættulegu efna sem þar eru.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að þegar slíkar starfsstöðvar finnast:

- a) fái þau á viðeigandi hátt nauðsynlegar upplýsingar til að þeim sé gert kleift að taka til greina eðli og umfang heildarhættunnar af stórslysi í áætlunum sínum um stórslysavarnir, öryggisstjórnunarkerfum, öryggisskýrslum og neyðaráætlunum til nota í starfsstöðinni;
- b) séu gerðar ráðstafanir vegna samstarfs um miðlun upplýsinga til almennings og upplýsingaskil til lögbærs yfirvalds vegna undirbúnings neyðaráætlana til nota utan starfsstöðvarinnar.

9. gr.

Öryggisskýrsla

1. Aðildarríkin skulu gera rekstraraðila skylt að leggja fram öryggisskýrslu með það að markmiði:

- a) að sýna fram á að áætlun um stórslysavarnir og öryggisstjórnunarkerfi til að framkvæma hana hafi verið komið á fót í samræmi við upplýsingarnar í III. viðauka;

- b) að sýna fram á að hættan á stórslysum hafi verið greind og að nauðsynlegar ráðstafanir hafi verið gerðar til að fyrirbyggja slík slys og draga úr afleiðingum þeirra fyrir menn og umhverfi;
- c) að sýna fram á að tekið sé fullnægjandi tillit til öryggis og áreiðanleika við hönnun, byggingu, rekstur og viðhald hvers kyns stöðva, geymsluaðstöðu, tækja og grunnvirkja sem tengjast rekstrinum og tengjast hættu á stórslysum í starfsstöðinni;
- d) að sýna fram á að neyðaráætlanir hafi verið gerðar innan starfsstöðvarinnar og leggja fram upplýsingar sem gera það kleift að gera neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar svo grípa megi til nauðsynlegra ráðstafana ef stórslys á sér stað;
- e) að láta lögbærum yfirvöldum í té nægilegar upplýsingar til að þau geti tekið ákvarðanir um staðsetningu nýrrar starfsemi eða framkvæmda í grennd við starfandi starfsstöð.
2. Í öryggisskýrslunni skulu vera að minnsta kosti öll þau gögn og allar þær upplýsingar sem eru tilgreindar í II. viðauka. Þar skal einnig vera uppfærð skrá um hættuleg efni sem er að finna í starfsstöðinni.
- Heimilt er að sameina öryggisskýrslur, kafla úr öryggisskýrslum eða aðrar jafngildar skýrslur, sem unnar eru á grundvelli annarrar löggjafar, í eina öryggisskýrslu í skilningi þessarar greinar til þess að komast hjá óþarfri tvítekingu upplýsinga og tvíverknaði hjá rekstraraðila eða lögbæru yfirvaldi, enda sé öllum kröfum þessarar greinar fullnægt.
3. Senda skal lögbæru yfirvaldi öryggisskýrsluna, sem kveðið er á um í 1. mgr., innan eftirtalinnna tímamarka:
- þegar um nýjar starfsstöðvar er að ræða: hæfilega löngu áður en bygging eða rekstur hefst,
 - vegna starfandi starfsstöðva sem ekki hefur áður verið fjallað um í tilskipun 82/501/EBE: innan þriggja ára frá deginum sem er tilgreindur í 1. mgr. 24. gr.,
 - vegna annarra starfsstöðva: innan tveggja ára frá deginum sem er tilgreindur í 1. mgr. 24. gr.,
 - þegar um er að ræða reglubundna endurskoðun sem kveðið er á um í 5. mgr: tafarlaust.
4. Áður en rekstraraðili hefst handa um byggingu eða rekstur, eða í tilvikunum sem um getur í öðrum, þriðja og fjórða undirliði 3. mgr., og innan hæfilegra tímamarka frá því að skýrslan barst, skal lögbært yfirvald:
- tilkynna rekstraraðila niðurstöður athugunar sinnar á öryggisskýrslunni, eftir að farið hefur verið fram á frekari upplýsingar ef þurfa þykir, eða
 - banna að rekstur hefjist í starfsstöðinni eða að honum sé haldið áfram, í samræmi við valdsvið og málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 17. gr.
5. Öryggisskýrslan skal endurskoðuð með reglubundnum hætti og uppfærð þegar þess gerist þörf:
- eigi sjaldnar en á fimm ára fresti,
 - en á öðrum tímum að frumkvæði rekstraraðila eða að ósk lögbærs yfirvalds, þegar ástæða er til vegna nýrra staðreynda eða til að taka megi til greina nýja tækniþekkingu á öryggismálum, til dæmis þekkingu sem byggist á greiningu á slysum eða, eftir því sem unnt er, tilvikum þar sem legið hefur við slysi, og nýja þekkingu á hættumati.
6. a) Þegar sýnt hefur verið fram á, svo lögbæru yfirvaldi þykir fullnægjandi, að ástand einstakra efna, sem er að finna í starfsstöðinni eða einhverjum hluta hennar, sé með þeim hætti að af þeim geti ekki stafað stórslysa-hætta, þá er aðildarríkinu heimilt í samræmi við viðmiðunatriðið í b-lið að einskorða upplýsingar, sem krafist er í öryggisskýrslum, við atriði sem lúta að vörnum gegn þeirri stórslysa-hættu sem eftir stendur, og að draga úr afleiðingum hennar fyrir menn og umhverfi.
- b) Áður en farið er að beita þessari tilskipun skal framkvæmdastjórnin samhæfa viðmiðunatriði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr. tilskipunar 82/501/EBE, vegna úrskurðar lögbærs yfirvalds um að ástand starfsstöðvar geti ekki valdið stórslysa-hættu í skilningi a-liðar. Öðlast a-liður ekki gildi fyrr en þessi viðmiðunatriði hafa verið ákveðin.
- c) Aðildarríkin skulu tryggja að lögbært yfirvald sendi framkvæmdastjórninni skrá yfir starfsstöðvarnar, sem eiga í hlut, ásamt rökstuðningi. Framkvæmdastjórnin skal á hverju ári framsenda skrárnar nefndinni sem um getur í 22. gr.

10. gr.

Breytingar á stöð, starfsstöð eða geymsluaðstöðu

Ef breytingar eru gerðar á stöð, starfsstöð, geymsluaðstöðu eða vinnslu, eða ef breytingar verða á eðli eða magni hættulegra efna sem geta haft veruleg áhrif á stórslysa-hættu, þá skulu aðildarríkin tryggja að rekstraraðili:

- endurskoði áætlun sína um stórslysavarnir, svo og stjórnkerfin og málsmeðferðina sem um getur í 7. og 9. gr., og endurnýi eftir þörfum,

- endurskoði öryggisskýrsluna og endurnýi eftir þörfum, og tilkynni slíkar breytingar fyrirfram lögbæru yfirvaldi sem um getur í 16. gr.

11. gr.

Neyðaráætlanir

1. Aðildarríkin skulu tryggja að í öllum starfsstöðvum sem 9. gr. nær til:

- a) geri rekstraraðili neyðaráætlun um ráðstafanir innan starfsstöðvarinnar,

- í nýjum starfsstöðvum: áður en rekstur hefst,
- í þeim starfsstöðvum sem ekki hefur áður verið fjallað um í tilskipun 82/501/EBE: innan þriggja ára frá deginum sem er tilgreindur í 1. mgr. 24. gr.,
- í öðrum starfsstöðvum: innan tveggja ára frá deginum sem er tilgreindur í 1. mgr. 24. gr.;

- b) veiti rekstraraðili lögbærum yfirvöldum nauðsynlegar upplýsingar innan eftirtalinnna tímamarka, til að gera þeim kleift að gera neyðaráætlanir til nota utan starfsstöðvarinnar:

- í nýjum starfsstöðvum: áður en rekstur hefst,
- í þeim starfsstöðvum sem ekki hefur áður verið fjallað um í tilskipun 82/501/EBE: innan þriggja ára frá deginum sem er tilgreindur í 1. mgr. 24. gr.,
- í öðrum starfsstöðvum: innan tveggja ára frá deginum sem er tilgreindur í 1. mgr. 24. gr.;

- c) sé gerð neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar af hálfu yfirvaldanna, sem aðildarríkin útnefna til þess, vegna þeirra ráðstafana sem grípa þarf til utan starfsstöðvarinnar.

2. Neyðaráætlanirnar skulu gerðar með það að markmiði:

- að halda óhöppum í skefjum og hafa stjórn á þeim til þess að halda áhrifum þeirra í lágmarki og draga úr þeim skaða sem þau valda mönnum, umhverfi og eignum,
- að hrinda í framkvæmd þeim ráðstöfunum sem nauðsynlegar eru til þess að vernda menn og umhverfi fyrir áhrifum stórslysa,
- að koma nauðsynlegum upplýsingum til almennings og þeirra stofnana eða yfirvalda sem málið varðar á svæðinu,
- að umhverfið sé lagfært og hreinsað í kjölfar stórslyss.

Í neyðaráætlunum skal vera að finna upplýsingarnar sem fram koma í IV. viðauka.

3. Með fyrirvara um skyldur lögbærra yfirvalda skulu aðildarríkin tryggja að þær neyðaráætlanir til nota innan starfsstöðva, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, séu gerðar í samráði við starfsfólk starfsstöðvarinnar og að leitað sé samráðs við almenning um neyðaráætlanir til nota utan hennar.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að rekstraraðilar og tilnefnd yfirvöld endurskoði og prófi neyðaráætlanir til nota í starfsstöðvum og utan þeirra og endurnýi þær og uppfæri eftir þörfum með hæfilegu millibili og eigi sjaldnar en á þriggja ára fresti. Við endurskoðunina skal taka til greina breytingar á starfsstöðvunum eða opinberri neyðarþjónustu, nýja tækniþekkingu og þekkingu á viðbrögðum við stórslysum.

5. Aðildarríkin skulu tryggja að rekstraraðili og, ef þurfa þykir, lögbært yfirvald sem til þess hefur verið skipað, hrindi neyðaráætlunum í framkvæmd án tafar:

- þegar stórslys verður, eða
- þegar stjórnlaus atburðarás á sér stað sem skynsamlegt er að ætla að geti valdið stórslysi.

6. Í ljósi upplýsinganna, sem koma fram í öryggisskýrslunni, er lögbæru yfirvaldi heimilt að ákveða að kröfur um gerð neyðaráætlunar til nota utan starfsstöðvarinnar samkvæmt 1. mgr. skuli ekki gilda, enda sé sú ákvörðun rökstudd.

12. gr.

Skipulag

1. Aðildarríkin skulu tryggja að við mótun stefnu í skipulagsmálum og/eða öðrum skyldum málum séu tekin til greina þau markmið að afstýra stórslysum og draga úr afleiðingum þeirra. Þau skulu stuðla að þessum markmiðum með því að hafa eftirlit með:

- a) staðsetningu nýrra starfsstöðva,
- b) breytingum á starfandi starfsstöðvum sem 10. gr. tekur til,
- c) nýjum framkvæmdum á borð við samgönguleiðir, staði sem almenningur hefur aðgang að og íbúabyggð í nánd við starfandi starfsstöð, enda fylgi staðsetningunni eða framkvæmdunum aukin hætta á stórslysi eða alvarlegum afleiðingum þess.

Aðildarríkin skulu tryggja að í stefnu þeirra í skipulagsmálum og/eða öðrum skyldum málum og málsmeðferð við framkvæmd þeirrar stefnu sé tekið mið af því að nauðsynlegt er að halda til frambúðar hæfilegri fjarlægð milli starfsstöðva, sem þessi tilskipun nær til, annars vegar og íbúabyggðar, svæða til almenningsnota og svæða, sem eru sérstaklega áhugaverð eða viðkvæm vegna náttúrufars, hins vegar, og að nauðsynlegt er, í starfandi starfsstöðvum, að grípa til viðbótarráðstafana á sviði tæknimála í samræmi við 5. gr. til þess að auka ekki áhættu íbúanna.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að öll lögbær yfirvöld og skipulagsyfirvöld, sem bera ábyrgð á ákvörðunum á þessu sviði, komi sér upp viðeigandi samráðsaðferðum til að auðvelda framkvæmd stefnunnar sem ákveðin er í 1. mgr. Með slíkum aðferðum skal séð til þess að þegar ákvarðanir eru teknar liggja fyrir tæknileg ráðgjöf um áhættu sem tengist starfsstöðinni, annaðhvort í hverju tilviki fyrir sig eða sem almennar upplýsingar.

13. gr.

Upplýsingar um öryggisráðstafanir

1. Aðildarríkin skulu tryggja að einstaklingar, sem gætu orðið fyrir afleiðingum stórslyss í starfsstöð sem 9. gr. tekur til, fái óumbeðið upplýsingar um öryggisráðstafanir og hvernig rétt er að bregðast við ef slys verður.

Upplýsingarnar skulu endurskoðaðar á þriggja ára fresti og endurnýjaðar og uppfærðar eftir þörfum, að minnsta kosti ef um breytingar er að ræða í skilningi 10. gr. Einnig skal almenningur jafnan hafa aðgang að þeim. Upplýsingar, sem eru ætlaðar almenningi, skulu endurnýjaðar eigi sjaldnar en á fimm ára fresti.

Í slíkum upplýsingum skulu koma fram að minnsta kosti þau atriði sem tiltekin eru í V. viðauka.

2. Með hliðsjón af því að stórslys í starfsstöð, sem 9. gr. tekur til, gæti haft afleiðingar sem ná yfir landamæri, skulu aðildarríkin senda þeim aðildarríkjum, sem þetta gæti varðað, upplýsingar sem nægja til að hlutaðeigandi ríki geti beitt öllum viðeigandi ákvæðum 11. og 12. gr., auk þessarar greinar, eftir því sem við á.

3. Hafi aðildarríki komist að þeirri niðurstöðu að starfsstöð, sem stendur nærri yfirráðasvæði annars aðildarríkis, geti ekki valdið stórslysaáætlu utan athafnasvæðis síns, sbr. 6. mgr. 11. gr., og þurfi því ekki að leggja fram neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar samkvæmt 1. mgr. 11. gr., skal aðildarríkið senda hinu aðildarríkinu upplýsingar um það.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að almenningur hafi aðgang að öryggisskýrslunni. Rekstraraðila er heimilt að fara þess á leit við lögbært yfirvald að tilteknir hlutar skýrslunnar verði ekki gerðir opinberir vegna atvinnuleyndar, persónuleyndar, almannaöryggis eða landvarna. Í slíkum tilvikum skal rekstraraðili, með samþykki lögbærs yfirvalds, láta yfirvaldinu í té breytta útgáfu af skýrslunni, þar sem þessum atriðum er sleppt, og birta hana almenningi.

5. Aðildarríkin skulu tryggja að almenningi gefist kostur á að láta álit sitt í ljós um eftirtalin málefni:

- skipulagningu nýrra starfsstöðva sem falla undir 9. gr.,
- breytingar á starfandi starfsstöðvum í samræmi við 10. gr.,

þegar slíkum breytingum fylgja skyldur á sviði skipulagsmála eins og kveðið er á um í þessari tilskipun,

- framkvæmdir í nágrenni við starfandi starfsstöðvar af þessu tagi.

6. Þegar um er að ræða starfsstöðvar, sem falla undir ákvæði 9. gr., skulu aðildarríkin tryggja að almenningur hafi aðgang að skránni um hættuleg efni sem kveðið er á um í 2. mgr. 9. gr.

14. gr.

Upplýsingar sem rekstraraðila ber að gefa í kjölfar stórslyss

1. Aðildarríkin skulu tryggja að jafnskjótt og unnt er eftir að stórslys hefur orðið sé rekstraraðila skylt, á þann hátt sem best hentar:

- a) að láta lögbær yfirvöld vita;
- b) að láta þeim eftirfarandi upplýsingar í té um leið og þær liggja fyrir:

- aðstæður á slysstað,
- hættuleg efni sem um er að ræða,
- gögn sem tiltæk eru til að meta áhrif slyssins á menn og umhverfi, og
- neyðarráðstafanir sem gripið er til;

c) að veita þeim upplýsingar um fyrirhugaðar ráðstafanir:

- til að draga úr áhrifum slyssins til meðallangs og langs tíma,
- til að koma í veg fyrir að slíkt slys endurtaki sig;

d) að uppfæra upplýsingarnar ef frekari rannsóknir leiða í ljós viðbótarstaðreyndir sem breyta upplýsingunum eða þeim niðurstöðum sem dregnar eru af þeim.

2. Aðildarríkin skulu skylda lögbært yfirvald til þess:

- a) að tryggja að gerðar séu allar þær bráðarráðstafanir og ráðstafanir til meðallangs eða langs tíma sem kunna að reynast nauðsynlegar;
- b) að safna með skoðun, rannsókn eða öðrum viðeigandi hætti þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru til að ljúka megi greiningu á stórslysinu, hvort sem er á sviði tækni, skipulags eða stjórnunar;

c) að tryggja að rekstraraðili grípi til allra nauðsynlegra ráðstafana til úrbóta; og

d) að leggja fram tillögur um forvarnir.

15. gr

Upplýsingar sem aðildarríkjunum ber að láta framkvæmdastjórninni í té

1. Með það fyrir augum að koma í veg fyrir stórslys og draga úr áhrifum þeirra ber aðildarríkjunum að tilkynna framkvæmdastjórninni jafnskjótt og auðið er um stórslys sem falla að viðmiðunaratriðunum í VI. viðauka og orðið hafa á yfirráðasvæði þeirra. Eftirtaldir upplýsingar skulu lagðar fram:

- a) aðildarríkið og nafn og heimilisfang yfirvaldsins sem ber ábyrgð á skýrslunni;
- b) hvenær stórslysið varð (dagur, tími) og hvar, ásamt fullu nafni rekstraraðila og heimilisfangi starfsstöðvarinnar sem á í hlut;
- c) stutt lýsing á aðstæðum á slysstað, þar á meðal á þeim hættulegu eignum sem um er að ræða og á fyrstu áhrifum slyssins á menn og umhverfi;
- d) stutt lýsing á neyðarráðstöfunum sem gerðar voru og á þeim varúðaraðgerðum sem nauðsynlegt er að grípa til án tafar til þess að koma í veg fyrir sams konar slys.

2. Þegar upplýsingunum, sem kveðið er á um í 14. gr., hefur verið safnað, ber aðildarríkjunum að tilkynna framkvæmdastjórninni tafarlaust um niðurstöður greiningar á þeim ásamt tillögum sínum á skýrslueyðublaði sem framkvæmdastjórnin gefur út og endurskoðar að staðaldri samkvæmt málsmeðferðinni sem um getur í 22. gr.

Aðildarríkin mega því aðeins fresta því að senda þessar upplýsingar að ljúka þurfi dómsmáli sem er þannig vaxið að upplýsingarnar gætu haft áhrif á það.

3. Aðildarríkjunum ber að tilkynna framkvæmdastjórninni heiti og heimilisfang hverrar þeirrar stofnunar sem kynni að hafa upplýsingar sem máli skipta um stórslys og getur verið til ráðgjafar lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja sem þurfa að láta til sín taka ef hliðstætt slys ber að höndum.

16. gr.

Lögbært yfirvald

Með fyrirvara um skyldur rekstraraðila skulu aðildarríkin setja á fót eða skipa lögbært yfirvald eða yfirvöld sem sinni þeim skyldustörfum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, og ef þörf er á stofnanir sem geta veitt lögbærum yfirvöldum tæknilega aðstoð.

17. gr.

Rekstrarbann

1. Aðildarríkin skulu banna rekstur eða að rekstur hefjist í hverri þeirri starfsstöð, stöð eða geymsluaðstöðu, eða hluta þeirra, þar sem mikið skortir á að ráðstafanir rekstraraðila til að fyrirbyggja stórslys og draga úr afleiðingum þeirra séu fullnægjandi.

Aðildarríkin mega banna rekstur eða að rekstur hefjist í starfsstöð, stöð eða geymsluaðstöðu, eða hluta þeirra, ef rekstraraðili hefur ekki skilað innan tilskilins tíma tilkynningu, skýrslum eða öðrum upplýsingum, sem skylt er að standa skil á samkvæmt þessari tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að rekstraraðilar eigi þess kost að áfrýja banni lögbærs yfirvalds samkvæmt 1. mgr. til viðeigandi stofnunar samkvæmt ákvæðum landslaga og innlendri málsmeðferð.

18. gr.

Skoðun

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld komi upp skoðunarkerfi eða geri aðrar viðeigandi ráðstafanir til eftirlits vegna þeirrar gerðar starfsstöðvar sem um ræðir. Skoðun eða eftirlit skal eiga sér stað hvort sem öryggisskýrslur eða aðrar skýrslur berast eða ekki. Slík skoðun eða eftirlit skal nægja til skipulegrar og kerfisbundinnar athugunar á kerfum sem notuð eru í starfsstöðinni, hvort sem um er að ræða tæknibúnað, skipulag eða stjórnun, til þess að unnt sé að tryggja sérstaklega:

- að rekstraraðili geti sýnt fram á að hann hafi gripið til viðeigandi ráðstafana til að fyrirbyggja stórslys vegna mismunandi starfsemi innan starfsstöðvarinnar,
- að rekstraraðili geti sýnt fram á að hann hafi gripið til viðeigandi úrræða til að draga úr afleiðingum stórslysa, jafnt á staðnum sem utan hans,
- að gögn og upplýsingar, sem er að finna í öryggisskýrslunni eða öðrum innsendum skýrslum, séu viðeigandi lýsing á aðstæðum í starfsstöðinni,
- að upplýsingarnar hafi verið birtar almenningi í samræmi við 1. mgr. 13. gr.

2. Skoðunarkerfið, sem er tilgreint í 1. mgr., skal fullnægja eftirtöldum skilyrðum:

- a) til skal vera skoðunaráætlun fyrir allar starfsstöðvar. Hafi lögbært yfirvald ekki gert skoðunaráætlun, sem byggist á kerfisbundnu mati á stórslyshættu í starfsstöðinni sem um ræðir, þá skal áætlunin fela í sér að minnsta kosti eina skoðun á staðnum af hálfu lögbærs yfirvalds á tólf mánaða fresti í öllum starfsstöðvunum sem 9. gr. tekur til;

b) í kjölfar hvernar skoðunar skal lögbært yfirvald semja skýrslu;

c) þegar þurfa þykir skal hverri skoðun af hálfu lögbærs yfirvalds fylgt eftir í samvinnu við stjórn starfsstöðvarinnar innan hæfilegs tíma frá skoðuninni.

3. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að gera rekstraraðila skylt að leggja fram allar viðbótarupplýsingar sem nauðsynlegar eru til þess að yfirvaldið geti lagt fullt mat á líkurnar á stórslysi og ákvarðað að hvaða leyti líkur á stórslysum eða alvarlegum afleiðingum þeirra kunna að hafa aukist, með það fyrir augum að undirbúa neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar og að taka til greina efni sem kunna að krefjast sérstakrar athugunar vegna eðlisástands, sérstakra aðstæðna eða staðsetningar.

19. gr.

Upplýsingakerfi og upplýsingaskipti

1. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu skiptast á upplýsingum um fengna reynslu á sviði stórslysavarna og takmörkunar á afleiðingum þeirra. Þessar upplýsingar skulu einkum ná til gagnsemi þeirra ráðstafana sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

2. Framkvæmdastjórnin skal koma upp skrá og upplýsingakerfi sem aðildarríkin hafa aðgang að og nær einkum til einstakra atriða varðandi stórslys sem hafa átt sér stað á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, með það fyrir augum:

- að dreifa sem hraðast til allra lögbærra yfirvalda upplýsingum sem aðildarríkin leggja fram í samræmi við 1. mgr. 15. gr.;
- að dreifa til lögbærra yfirvalda greiningu á orsökum stórslysa og því sem af þeim má læra;
- að láta lögbærum yfirvöldum í té upplýsingar um forvarnir;
- að veita upplýsingar um stofnanir sem geta gefið ráðleggingar eða upplýsingar, sem máli skipta, um stórslys, leiðir til að fyrirbyggja þau og til að draga úr afleiðingum þeirra.

Í skránni og upplýsingakerfinu skulu vera eftirtalin atriði að minnsta kosti:

- upplýsingarnar sem aðildarríkin leggja fram í samræmi við 1. mgr. 15. gr.;
- greining á orsökum slysa;
- það sem læra má af slysum;
- forvarnir sem nauðsynlegar eru til að afstýra slysum af sama tagi.

3. Aðgang að skránni og upplýsingakerfinu skulu hafa, með fyrirvara um 20. gr, ráðuneyti aðildarríkjanna, samtök í iðnaði eða atvinnugreinum, verkalýðssamtök, frjáls félagasamtök sem starfa að umhverfisvernd og aðrar alþjóðlegar stofnanir eða rannsóknarstofnanir á þessu sviði.

4. Á þriggja ára fresti skulu aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té skýrslu um starfsstöðvar, sem 6. og 9. gr. tekur til, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 91/692/EBE frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfismál⁽¹⁾. Framkvæmdastjórnin skal birta ágríp af þessum upplýsingum á þriggja ára fresti.

20. gr.

Trúnaðarkvaðir

1. Til að uppfylla kröfur um gagnsæi skulu aðildarríkin tryggja að lögbærum yfirvöldum sé skylt að afhenda hverjum þeim einstaklingi eða lögaðila, sem þess æskir, upplýsingar sem borist hafa í samræmi við þessa tilskipun.

Upplýsingar, sem borist hafa lögbærum yfirvöldum eða framkvæmdastjórninni, má fella undir trúnaðarkvöð ef kveðið er á um slíkt í landslögum, enda varði þær:

- trúnaðarbundna umfjöllun lögbærra yfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar,
- alþjóðasamskipti og varnarmál,
- almannaoöryggi,
- trúnaðarupplýsingar um forrannsóknir í dómsmáli eða yfirstandandi dómsmál,
- atvinnuleyndarmál, þar með talin hugverk,
- persónugögn og/eða skrár með persónuupplýsingum,
- gögn frá þriðja aðila ef sá hinn sami æskir þess að þau séu bundin trúnaði.

2. Tilskipun þessi kemur þó ekki í veg fyrir að aðildarríki geri samninga við ríki utan bandalagsins um skipti á upplýsingum sem það hefur aðgang að sem aðildarríki.

21. gr.

Skipunarbréf nefndarinnar

Beita skal málsmeðferðinni í 22. gr. vegna þeirra ráðstafana, sem nauðsynlegar eru til að laga að tækniframförum viðmiðunaratriðin sem vísað er til í b-lið 6. mgr. 9. gr. og II. til VI. viðauka, og til að útbúa skýrslueyðublaðið sem um getur í 2. mgr. 15. gr.

(¹) Stjútö. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48.

22. gr.**Nefnd**

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skilar álit sínu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veða eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaður greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

23. gr.**Tilskipun 82/501/EBE felld úr gildi**

1. Tilskipun 82/501/EBE skal falla úr gildi 24 mánuðum eftir að þessi tilskipun öðlast gildi.

2. Tilkynningar, neyðaráætlanir og upplýsingar til almennings, sem lagðar eru fram eða útbúnar í samræmi við tilskipun 82/501/EBE, skulu vera áfram í gildi þar til þær eru endurnýjaðar í samræmi við samsvarandi ákvæði þessarar tilskipunar.

24. gr.**Framkvæmd**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja þau lög og stjórnarsýslufyrirmæli, sem nauðsynleg eru til að fara að tilskipun þessari, eigi síðar en 24 mánuðum eftir að hún öðlast gildi. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni það þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

25. gr.**Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

26. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. desember 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

B. HOWLIN

forseti.

Skrá yfir viðauka

bls.

I. viðauki	-	Beiting tilskipunarinnar	95
II. viðauki	-	Gögn og upplýsingar sem taka skal mið af, að lágmarki, í öryggisskýrslunni sem um getur í 9. gr.	100
III. viðauki	-	Meginreglur sem um getur í 7. gr. og upplýsingar sem um getur í 9. gr. og lúta að stjórnkerfi og skipulagi starfsstöðvarinnar vegna stórslysavarna	102
IV. viðauki	-	Gögn og upplýsingar sem taka skal með í neyðaráætlanirnar sem um getur í 11. gr.	103
V. viðauki	-	Upplýsingar sem miðla skal almenningi eins og kveðið er á um í 1. mgr. 13. gr.	104
VI. viðauki	-	Viðmiðunaratriði vegna tilkynningar um slys til framkvæmda- stjórnarinnar eins og kveðið er á um í 1. mgr. 15. gr.	105

I. VIÐAUKI

BEITING TILSKIPUNARINNAR

INNGANGUR

1. Þessi viðauki gildir um hættuleg efni sem er að finna í starfsstöðvum í skilningi 3. gr. þessarar tilskipunar og segir hér hvernig beita skuli viðeigandi greinum hennar.
2. Farið skal með blöndur (mixtures) og efnablöndur (preparations) á sama hátt og óblönduð efni að því tilskildu að þær haldist innan styrkleikamarkanna sem ákveðin eru í samræmi við eiginleika þeirra í viðeigandi tilskipunum, sem eru tilgreindar í 1. athugasemd í 2. hluta, eða nýjustu breytingu á þeim til aðlögunar að tækniframförum, nema prósentuhlutfall eða önnur lýsing sé sérstaklega gefin upp.
3. Þröskuldsmagnið, sem tilgreint er hér á eftir, á við hverja starfsstöð um sig.
4. Magnið, sem miðað skal við vegna beitingar viðeigandi greina tilskipunarinnar, er það hámarks magn sem er að finna eða talið er líklegt að verði að finna á einhverjum tíma. Ef magn hættulegs efnis í tiltekinni starfsstöð nemur ekki meira en 2% af viðeigandi þröskuldsmagni, þá skal líta fram hjá því við útreikning á heildarmagninu sem er að finna, enda sé staðsetning efnisins innan starfsstöðvarinnar með þeim hætti að það geti ekki leitt til stórslyss annars staðar á svæðinu.
5. Reglurnar, sem tilgreindar eru í 4. athugasemd í 2. hluta og lúta að samlagningu hættulegra efna, eða flokka þeirra, skulu gilda þar sem það á við.

1. HLUTI

Nafngreind efni

Þegar efni eða flokkur efna, sem skráður er í 1. hluta, fellur einnig í flokk í 2. hluta, þá skal notast við þröskuldsmagnið sem tilgreint er í 1. hluta.

1. dálkur	2. dálkur	3. dálkur
Hættuleg efni	Þröskuldsmagn (í tonnum) vegna beitingar	
	6. og 7. gr.	9. gr.
Ammóníumnítrat	350	2 500
Ammóníumnítrat	1 250	5 000
Arsenpentoxíð, arsensýra (V) og/eða sölt af henni	1	2
Arsentríoxíð, sýra með arsensamböndum (III) og/eða sölt af henni		0,1
Bróm	20	100
Klór	10	25
Nikkelsambönd í formi dufts sem menn geta andað að sér (nikkel- mónoxíð, nikkeldíoxíð, nikkelsúlfíð, trínikkeldísúlfíð, dínikkeltríoxíð)		1
Etýlenímín	10	20
Flúr	10	20
Formaldehýð (styrkur ³ 90%)	5	50
Vetni	5	50
Vetnisklóríð (fljótandi gas)	25	250
Blýalkýl	5	50
Afar eldfimar fljótandi gastegundir (þar á meðal kútagas) og jarðgas	50	200
Kolvetniðsgas	5	50

1. dálkur	2. dálkur	3. dálkur
Hættuleg efni	Pröskulds magn (í tonnum) vegna beitingar	
	6. og 7. gr.	9. gr.
Etýlenoxíð	5	50
Própýlenoxíð	5	50
Metanól	500	5 000
4,4-metýlenebis(2-klóranylín) og/eða sölt af því, í duftformi		0,01
Metýlísósýanat		0,15
Súrefni	200	2 000
Tólúendífsósýanat	10	100
Karbónýldíklóríð (fosgen)	0,3	0,75
Arsentríhýdríð (arsín)	0,2	1
Fosfórtíhýdríð (fosfín)	0,2	1
Brennisteinsdíklóríð	1	1
Brennisteinstríoxíð	15	75
Pólýklórdíbensófúrön og pólýklórdíbensódíoxín (þar með talin TCDD), umreiknuð í TCDD-jafngildi		0,001
Eftirtaldir KRABBAMEINSVALDAR: 4-amínóbífenýl og/eða sölt af því, bísíðín og/eða sölt af því, bis(klórmetýl)eter, klórmetýlmetýleter, dímetýl- karbamóýl-klóríð, dímetýlnítrósómín, hexametýlfosfórtíamíð, 2-naftýl- amín og/eða sölt af því, og 1,3-própansúltón-4-nítródífenýl Vélabensín og aðrar rokkgjarnar hráolíuvörur	0,001 5 000	0,001 50 000

ATHUGASEMDIR

1. Ammoníumnítrat (350/2 500)

Þetta gildir um ammóníumnítrat og ammóníumnítratsambönd þar sem magn nitursins í ammóníumnítratinu er meira en 28% af þunga (önnur sambönd en þau sem um getur í 2. athugasemd) og vatnslausnir af ammóníumnítrati þar sem styrkur ammóníumnítrats er meiri en 90% af þunga.

2. Ammoníumnítrat (1 250/5 000)

Þetta gildir um hreinan ammóníumnítratáburð sem fullnægir ákvæðum tilskipunar 80/876/EBE og samsettan áburð þar sem magn nitursins í ammóníumnítratinu er meira en 28% af þunga (í samsettu áburði er ammóníumnítrat ásamt fosfati og/eða kalíumi).

3. Pólýklórdíbensófúran og pólýklórdíbensódíoxín

Magn pólýklórdíbensófúrana og pólýklórdíbensódíoxína er reiknað samkvæmt eftirtöldum þáttum:

Alþjóðlegir eiturjafngildisstuðlar (ITEF) fyrir skyld efni sem huga þarf að (NATO/CCMS)

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8,PeDD	0,5	2,3,4,7,8,PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8,-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	} 0,1
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta)

2. HLUTI

Flokkar efna og efnablandna sem ekki er getið sérstaklega í 1. hluta

1. dálkur	2. dálkur	3. dálkur
Hættuleg efni	Pröskulds magn (í tonnum) vegna beitingar	
	6. og 7. gr.	9. gr.
1. MJÖG EITRUÐ EFNI	5	20
2. EITRUÐ EFNI	50	200
3. ELDNÆRANDI EFNI	50	200
4. SPRENGIFIM EFNI (þegar efnið eða efnablandan fellur að skilgreiningunni í a-lið 2. athugasemdar)	50	200
5. SPRENGIFIM EFNI (þegar efnið eða efnablandan fellur að skilgreiningunni í b-lið 2. athugasemdar)	10	50
6. ELDFIM EFNI (þegar efnið eða efnablandan fellur að skilgreiningunni í a-lið 3. athugasemdar)	5 000	50 000
7.a MJÖG ELDFIM EFNI (þegar efnið eða efnablandan fellur að skilgreiningunni í 1. tölul. b-liðar 3. athugasemdar)	50	200
7.b MJÖG ELDFIM EFNI (þegar efnið eða efnablandan fellur að skilgreiningunni í 2. tölul. b-liðar 3. athugasemdar)	5 000	50 000
8. AFAR ELDFIM EFNI (þegar efnið eða efnablandan fellur að skilgreiningunni í c-lið 3. athugasemdar)	10	50
9. EFNI SEM ERU HÆTTULEG UMHVERFINU með eftirtöldum hættusetningum:		
i) H50: „Mjög eitruð vatnalífverum“	200	500
ii) H51: „Eitruð vatnalífverum“; og H53: „Getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni“	500	2 000
10. ALLIR AÐRIR FLOKKAR en þeir sem hér hafa verið nefndir með eftirtöldum hættusetningum:		
i) H14: „Hvarfast kröftuglega við vatn“ (einnig H14/15)	100	500
ii) H29: „Myndar eitruðar lofttegundir í sneringu við vatn“	50	200

ATHUGASEMDIR

- Efni og efnablöndur eru flokkaðar í samræmi við eftirtaldar tilskipanir (með breytingum) og síðustu aðlögun þeirra að tækniframförum:
 - Tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna⁽¹⁾,
 - Tilskipun ráðsins 88/379/EBE frá 7. júní 1988 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi flokkun, pökkun og merkingu á hættulegum efnablöndum⁽²⁾,

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. 196, 16. 8. 1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/105/EB (Stjútíð. EB nr. L 294, 30. 11. 1993, bls. 21).

⁽²⁾ Stjútíð. EB nr. L 187, 16. 7. 1988, bls. 14.

- Tilskipun ráðsins 78/631/EBE frá 26. júní 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi flokkun, pökkun og merkingu varnings sem inniheldur eiturefni eða hættuleg efni (varnarefni)⁽¹⁾.

Þegar um er að ræða efni og efnablöndur sem ekki teljast til hættulegra efna samkvæmt flokkuninni í framantöldum tilskipunum en er engu að síður að finna, eða getur verið að finna, í starfsstöð og hafa eða geta haft, við ríkjandi aðstæður í starfsstöðinni, jafngilda eiginleika hvað varðar hættu á stórslysum, skal fylgja málsmeðferð vegna bráðabirgðaflokkunar samkvæmt viðeigandi grein í viðeigandi tilskipun.

Þegar um er að ræða efni og efnablöndur, sem flokka má með mismunandi hætti vegna eiginleika þeirra, skulu lægstu þröskuldsgildin gilda að því er tekur til þessarar tilskipunar.

Með tilliti til þessarar tilskipunar skal setja saman upplýsingaskrá um efni og efnablöndur, uppfæra hana og samþykka samkvæmt málsmeðferðinni í 22. gr.

2. Með „sprengifimu efni“ er átt við:
 - a) i) efni eða efnablöndu sem er sprengifim við högg, núning, eld eða aðra hita- og neistagjafa (hættusetning H 2),
 - ii) skoteldaefni, þ.e. efni (eða blöndu efna) sem er gert til þess að framleiða varma, ljós, hljóð, gas eða reyk eða sambland slíkra áhrifa með sjálfbærum útvermum efnahvörfum án sprengingar, eða
 - iii) sprengiefni eða skoteldaefni eða efnablöndu sem komið hefur verið fyrir í hlutum;
 - b) efni eða efnablöndu sem er afar sprengifim við högg, núning, eld eða aðra hita- og neistagjafa (hættusetning H 3).
3. Með „eldfimum efnum“, „mjög eldfimum efnum“ og „afar eldfimum efnum“ í flokkum 6, 7 og 8 er átt við:
 - a) eldfima vökva:

efni og efnablöndur með kveikjumark jafnt og eða hærra en 21°C og lægra en eða jafnt og 55°C (hættusetning H 10) og eldnærandi;
 - b) mjög eldfima vökva:
 1. - efni og efnablöndur sem geta hitnað svo að loks kvikni í þeim án nokkurs orkuflágs, ef þau komast í snertingu við loft við venjulegt hitastig (hættusetning H 17),
 - efni með lægra kveikjumark en 55°C sem haldast fljótandi við þrýsting, ef þannig háttar til að sérstakar aðstæður við vinnslu þeirra, t.d. hár þrýstingur eða hátt hitastig, geta valdið hættu á stórslysi;
 2. efni og efnablöndur með lægra kveikjumark en 21°C sem eru ekki afar eldfim (hættusetning H 11, annar undirliður);
 - c) afar eldfimar gastegundir og vökva:
 1. fljótandi efni og efnablöndur með lægra kveikjumark en 0°C og suðumark (eða upphafssuðumark þegar um suðubil er að ræða) lægra en eða jafnt og 35°C við venjulegan þrýsting (hættusetning H 12, fyrsti undirliður), og
 2. loftkennd efni og efnablöndur sem eru eldfimar í snertingu við loft við umhverfishita og venjulegan þrýsting (hættusetning H 12, annar undirliður), hvort sem efnin eru geymd sem gas eða sem vökvi við þrýsting, að undanskildum fljótandi afar eldfimum lofttegundum (þar á meðal kútagasi) og jarðgasi sem um getur í 1. hluta, og

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB nr. L 206, 29. 7. 1978, bls. 13. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/32/EBE (Stjóttíð. EB nr. L 154, 5. 6. 1992, bls. 1).

3. fljótandi efni og efnablöndur sem haldið er við hærra hitastig en nemur suðumarki þeirra.
4. Þegar hættuleg efni eru lögð saman til að ákvarða það magn sem er að finna í starfsstöð skal notuð þessi regla:

ef summan

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + q_5/Q + \dots > 1$$

þar sem q_x = magn hættulegu efnanna (eða flokka hættulegra efna) x, sem heyra undir 1. eða 2. hluta þessa viðauka,

Q = viðeigandi þröskuldmagn í 1. eða 2. hluta,

þá stenst starfsstöðin viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar.

Þessi regla gildir við eftirtaldar aðstæður:

- a) vegna efna og efnablandna, sem um getur í 1. hluta, í magni sem er lægra en þröskuldmagn efnanna hvers um sig, þegar þau er að finna ásamt efnum úr sama flokki í 2. hluta, og vegna samlagningar efna og efnablandna úr sama flokki í 2. hluta;
- b) vegna samlagningar efna í flokkum 1, 2 og 9 þegar þau er að finna samtímis í einni og sömu starfsstöð;
- c) vegna samlagningar efna í flokkum 3, 4, 5, 6, 7 a, 7 b og 8, þegar þau er að finna samtímis í einni og sömu starfsstöð.

II. VIÐAUKI

GÖGN OG UPPLÝSINGAR SEM TAKA SKAL MÍÐ AF, AÐ LÁGMARKI, Í ÖRYGGISSKÝRSLUNNI SEM UM GETUR Í 9. GR.

I. Upplýsingar um stjórnkerfi og skipulag starfsstöðvarinnar vegna stórslysavarna

Þessar upplýsingar skulu taka til atriðanna sem talin eru í III. viðauka.

II. Lýsing á umhverfi starfsstöðvarinnar

- A. Lýsing á staðnum og umhverfi hans, þar á meðal landfræðilegri legu, með upplýsingum um veðurfar, staðhætti, vatnamælingar, svo og sögu staðarins ef þess gerist þörf;
- B. Lýsing á stöðvum í starfsstöðinni og annarri starfsemi sem af gæti stafað hættu á stórslysum;
- C. Lýsing á svæðum þar sem stórslys gæti orðið.

III. Lýsing á stöðvum

- A. Lýsing á helstu starfsemi og framleiðsluvörum þeirra hluta starfsstöðvarinnar sem eru mikilvægir með hliðsjón af öryggismálum, sömuleiðis lýsing á stórslysavöldum og aðstæðum sem stórslys gæti orðið við, ásamt lýsingu á fyrirhuguðum forvörnum;
- B. Lýsing á vinnsluferlum, einkum rekstraraðstæðum;
- C. Lýsing á hættulegum efnum:
 1. skrá yfir hættuleg efni ásamt:
 - auðkenningu hættulegra efna: efnaheiti, CAS-númer, heiti samkvæmt IUPAC-flokkunarkerfinu,
 - því hámarks magni hættulegra efna sem er að finna eða gæti verið að finna á staðnum;
 2. eðlis-, efna- og eiturefnaeiginleikar ásamt ábendingum um hættur fyrir menn og umhverfi, bæði núverandi og þær sem síðar gætu komið til;
 3. eðlis- og efnafræðilegt hátterni við venjulegar notkunaraðstæður og við fyrirsjáanlegar slysaáðstæður.

IV. Greining á slyshættu og forvarnaraðferðir

- A. nákvæm lýsing á hugsanlegum aðstæðum við stórslys og líkum á þeim eða þeim aðstæðum sem þau verða við, þar á meðal yfirlit um atvik sem geta orðið til þess að skapa slíkar aðstæður, hvort sem orsakirnar er að finna í stöðvunum sjálfum eða utan þeirra;
- B. mat á því hversu víðtækar og alvarlegar afleiðingar skilgreind stórslys gætu haft;
- C. lýsing á tæknilegum færðbreytum og á búnaði sem er notaður til að tryggja öryggi í stöðvunum.

V. Varnir og viðbúnaður til að draga úr afleiðingum slyss

- A. lýsing á búnaði sem komið hefur verið fyrir í verksmiðjunni til að draga úr afleiðingum stórslysa;
- B. skipulag viðvörunar og viðbúnaðar;

- C. lýsing á tiltækum úrræðum í starfsstöðinni eða utan hennar;
- D. yfirlit um þau atriði sem lýst er í liðum A, B og C hér að framan og eru nauðsynleg fyrir gerð neyðaráætlunar í starfsstöðinni í samræmi við 11. gr.

III. VIÐAUKI

MEGINREGLUR SEM UM GETUR Í 7. GR. OG UPPLÝSINGAR SEM UM GETUR Í 9. GR. OG LÚTA AÐ STJÓRNKERFI OG SKIPULAGI STARFSSTÖÐVARINNAR VEGNA STÓRSLYSAVARNA

Með það fyrir augum að hrinda í framkvæmd áætlun rekstraraðila um stórslysavarnir og öryggisstjórnunarkerfi skal taka eftirtalin atriði til greina. Kröfurnar, sem mælt er fyrir um í skjalinu sem um getur í 7. gr., skulu miðast við þá stórslysahættu sem tengist starfsstöðinni:

- a) Áætlun um stórslysavarnir skal vera skrifleg og ná til meginmarkmiða og meginreglna rekstraraðila vegna aðgerða til varna gegn stórslysahættu.
- b) Öryggisstjórnunarkerfið skal ná til þess hluta almenna stjórnkerfisins sem tekur til skipulags, ábyrgðar, starfshátta, málsmeðferðar, vinnsluferla og leiða til að móta og hrinda í framkvæmd áætlun um stórslysavarnir.
- c) Með öryggisstjórnunarkerfinu skal tekið á eftirtöldum atriðum:
 - i) Skipulag og starfsfólk - hlutverk og ábyrgð starfsfólksins vegna stórslysavarna á öllum stigum skipulagsins. Greina skal þörf starfsfólksins fyrir þjálfun og bjóða því slíka þjálfun. Samstarf skal haft við starfsmenn svo og undirverktaka þar sem það á við.
 - ii) Greining og mat á helstu slyshættum - taka skal upp og nota aðferðir við kerfisbundna greiningu á helstu slyshættum sem stafa af eðlilegum jafnt sem óeðlilegum rekstri, svo og mat á slysalíkum og afleiðingum slysa.
 - iii) Rekstrarstjórn - taka skal upp og nota aðferðir við öruggan rekstur, þar á meðal viðhald, ásamt tilheyrandi leiðbeiningum, í verksmiðjunni, vinnsluferlum, búnaði og við tímabundna rekstrarstöðvun.
 - iv) Stjórnun á breytingum - taka skal upp og nota aðferðir við skipulag breytinga á stöðvum, vinnsluferlum eða geymsluaðstöðu, eða hönnun nýrra.
 - v) Skipulag á neyðarstundu - taka skal upp og nota aðferðir við að sjá fyrir neyðartilvik með skipulagðri greiningu og við að undirbúa, prófa og endurskoða neyðaráætlanir til að bregðast við slíkum neyðartilvikum.
 - vi) Vöktun kerfisins - taka skal upp og nota aðferðir við símat á því að unnið sé í samræmi við markmiðin í áætlun rekstraraðila um stórslysavarnir og í öryggisstjórnunarkerfinu, og aðferðir við rannsókn og leiðréttingar þegar svo er ekki. Aðferðirnar skulu ná til kerfisins sem rekstraraðili hefur komið upp til að tilkynna stórslys eða tilvik þar sem legið hefur við stórslysi, einkum þegar varnir hafa brugðist, ásamt rannsókn á slíkum atvikum og áframhaldandi starfi á grundvelli fenginnar reynslu.
 - vii) Úttekt og endurskoðun - taka skal upp og nota aðferðir við reglubundið og kerfisbundið mat á áætlun um stórslysavarnir og skilvirkni og hagkvæmni öryggisstjórnunarkerfisins; vinna skal skjalfesta endurskoðun á árangri áætlunarinnar og öryggisstjórnunarkerfisins og uppfærslu þeirra af hálfu yfirstjórnar starfsstöðvarinnar.

IV. VIÐAUKI

GÖGN OG UPPLÝSINGAR SEM TAKA SKAL MEÐ Í NEYÐARÁÆTLANIRNAR SEM UM GETUR Í 11. GR.

1. Neyðaráætlanir til nota í starfsstöðinni

- a) Nafn eða staða þeirra sem er heimilt að hefja neyðaraðgerðir og þess sem stjórnar aðgerðum til að draga úr skaða á staðnum og samræmir þær.
- b) Nafn eða staða þess sem annast tengsl við yfirvaldið sem ber ábyrgð á neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar.
- c) Vegna fyrirsjáanlegra aðstæðna eða atvika sem gætu hrundið af stað stórslysi skal fylgja lýsing á því sem gera skal til að hafa stjórn á þessum aðstæðum eða atvikum og draga úr afleiðingum þeirra, þar á meðal lýsing á öryggisbúnaði og tiltækum úrræðum.
- d) Ráðstafanir til að draga úr áhættu fyrir menn á staðnum, þar á meðal hvernig gefa á viðvörðun og hvað fólki er ætlað að gera þegar viðvörðun er gefin.
- e) Ráðstafanir til að koma sem fyrst tilkynningu um slysið til yfirvaldsins sem ber ábyrgð á framkvæmd neyðaráætlunar utan starfsstöðvarinnar, upplýsingar sem fylgja skulu fyrstu viðvörðun og ráðstafanir til að koma ítarlegri upplýsingum á framfæri eftir því sem þær berast.
- f) Ráðstafanir til að hjálfa starfsfólk í störfum sem því er ætlað að sinna, og samræma þessa hjálfun við neyðarþjónustu utan starfsstöðvarinnar þar sem þess er þörf.
- g) Ráðstafanir til aðstoðar við að draga úr skaða utan starfsstöðvarinnar.

2. Neyðaráætlanir til nota utan starfsstöðvarinnar

- a) Nafn eða staða þeirra sem er heimilt að hefja neyðaraðgerðir og þeirra sem er heimilt að stjórna og aðgerðum utan starfsstöðvarinnar og samræma þær.
- b) Ráðstafanir til að fá sem fyrst tilkynningu um óhapp, ásamt aðferðum við viðvörðun og útkall.
- c) Ráðstafanir til að samræma þau úrræði sem nauðsynleg eru til að hrinda neyðaráætlun utan starfsstöðvarinnar í framkvæmd.
- d) Ráðstafanir til aðstoðar við að draga úr skaða í starfsstöðinni.
- e) Ráðstafanir til að draga úr skaða utan starfsstöðvarinnar.
- f) Ráðstafanir til að dreifa til almennings sértækum upplýsingum um slysið og rétt viðbrögð við því.
- g) Ráðstafanir til að dreifa upplýsingum til neyðarþjónustu annarra aðildarríkja þegar um er að ræða stórslys sem geta haft áhrif yfir landamæri.

V. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM MIÐLA SKAL ALMENNINGI EINS OG KVEÐIÐ ER Á UM Í 1. MGR. 13. GR.

1. Nafn rekstraraðila og heimilisfang starfsstöðvarinnar.
2. Staða þess sem sendir upplýsingarnar.
3. Staðfesting á því að starfsstöðin falli undir reglur og/eða stjórnslufyrirmæli um framkvæmd þessarar tilskipunar og að tilkynningin, sem um getur í 3. mgr. 6. gr., eða öryggisskýrslan, sem um getur í 1. mgr. 9. gr., hafi verið send lögbæru yfirvaldi.
4. Auðskiljanleg útskýring á þeirri starfsemi sem fram fer í starfsstöðinni.
5. Almenn heiti efna og efnablandna sem eru notuð í starfsstöðinni og gætu valdið stórslysi, ellegar almenn heiti eða almenn hættuflokkun þegar um er að ræða hættuleg efni sem getið er í 2. hluta I. viðauka, ásamt upplýsingum um hættulegustu eiginleika þeirra.
6. Almennar upplýsingar um eðli stórslysahættunnar, þar á meðal hugsanleg áhrif á menn og umhverfi.
7. Fullnægjandi upplýsingar um hvernig íbúunum, sem málið varðar, verði gert viðvart og þeim sendar upplýsingar ef stórslys verður.
8. Fullnægjandi upplýsingar um æskileg viðbrögð af hálfu íbúanna og hvernig þeim ber að haga sér ef stórslys verður.
9. Staðfesting á því að rekstraraðila sé skylt að gera viðeigandi ráðstafanir á staðnum, einkum að hafa samband við neyðarþjónustu, til þess að bregðast við stórslysum og draga sem mest úr afleiðingum þeirra.
10. Tilvísun til neyðaráætlunar til nota utan starfsstöðvarinnar til að bregðast við áhrifum slyssins þar. Hér skulu fylgja með ráðleggingar um að hlíta fyrirmælum eða óskum neyðarþjónustu ef slys verður.
11. Geta skal þess hvar frekari upplýsingar er að fá, með fyrirvara um ákvæði innlendra lögjafar um trúnaðarkvaðir.

VI. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARTRÍÐI VEGNA TILKYNNINGAR UM SLYS TIL FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR EINS OG KVEÐIÐ ER Á UM Í 1. MGR. 15. GR.

- I. Tilkynta ber framkvæmdastjórninni öll slys sem getið er í 1. mgr. eða hafa einhverjar þær afleiðingar sem lýst er í 2., 3., 4. og 5. mgr.

1. **Efni**

Hvers kyns eldsvoði eða sprenging eða losun hættulegs efnis af slysi þar sem við sögu koma að minnsta kosti 5% þröskuldmagnsins sem tilgreint er í 3. dálki í I. viðauka.

2. **Meiðsl á fólki og fasteignatjón**

Slys þar sem hættulegt efni kemur við sögu og veldur einhverju þeirra atvika sem hér eru talin:

- dauðsfalli,
- meiðslum sex manna í starfsstöðinni sem leiða til að minnsta kosti 24 stunda sjúkrahúsvistar þeirra,
- sjúkrahúsvist eins manns utan starfsstöðvarinnar í að minnsta kosti 24 stundir,
- tjóni á íbúðarhúsnæði utan starfsstöðvarinnar sem gera það ónothæft eftir slysið,
- brottflutningi eða innilokun fólks af völdum slyssins í meira en 2 stundir (einstaklingar×stundir): eigi lægra gildi en 500,
- truflanir á þjónustu vatnsveitu, rafveitu, gasveitu eða símafyrirtækja í meira en 2 stundir (einstaklingar × stundir): eigi lægra gildi en 1 000 .

3. **Bein umhverfisspjöll**

- *varanleg eða langvarandi spjöll á búsvæðum á landi:*
 - að minnsta kosti 0,5 ha búsvæðis sem telst mikilvægt vegna umhverfissjónarmiða eða verndunarsjónarmiða og nýtur lögverndar,
 - að minnsta kosti 10 ha víðáttumeira búsvæðis, þar á meðal landbúnaðarsvæðis,
- *veruleg eða langvarandi spjöll á búsvæðum í ferskvatni eða sjó(*)*
 - að minnsta kosti 10 km af vatnsfalli, skurði eða síki,
 - að minnsta kosti 1 ha af stöðuvatni eða tjörn,
 - að minnsta kosti 2 ha af óseyrum,
 - að minnsta kosti 2 ha af strandlengju eða opnu hafi,
- *veruleg spjöll á veitum eða grunnvatni(*)*
 - að minnsta kosti 1 ha.

(*) Þegar tjón á umhverfi er metið má beita tilskipunum 75/440/EBE og 76/464/EBE þar sem það á við, svo og tilskipunum um notkun tiltekinnna efna, einkum tilskipunum 76/160/EBE, 78/659/EBE og 79/923/EBE, eða miða við banastyrkinn LC50 fyrir þær tegundir sem eru dæmigerðar fyrir umrætt umhverfi samkvæmt skilgreiningum tilskipunar 92/32/EBE á viðmiðunaratríðinu „hættulegt umhverfinu“.

4. Eignaskemmdir

- eignaskemmdir í starfsstöðinni: að minnsta kosti 2 milljónir eka,
- eignaskemmdir utan starfsstöðvarinnar: að minnsta kosti 0,5 milljónir eka.

5. Spjöll handan landamæra

Hvers kyns slys þar sem hættulegt efni kemur beint við sögu og hefur áhrif utan yfirráðasvæðis aðildarríkisins sem á í hlut.

- II. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni slys eða atvik þar sem legið hefur við slysi og aðildarríkin telja sérstaklega áhugaverð frá tæknilegu sjónarmiði vegna starfs sem miðast að því að afstýra stórslysum og draga úr afleiðingum þeirra, en uppfylla ekki framantalin stærðarskilyrði.